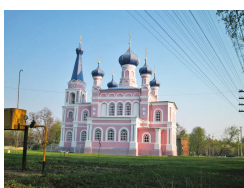

ГРЕБІНКА — місто районного підпорядкування Полтавської області, райцентр. Знаходиться на лівому березі р. Гнила Оржиця (притока Оржиці, бас. Дніпра), за 203 км від обл. центру. Залізнич. вузол. Площа 12 км². Насел. 11 662 особи (2001, складає 86,0 % до 1989), переважно українці. На тер. сучас. міста за часів Київ. Русі існувало укріпл. городище, яке ймовірно було засн. 988 київ. князем Володимиром Святославичем та зруйн. 1239 чи 1240 татаро-монголами. Вдруге ці землі почали заселяти у 2-й пол. 17 ст., спочатку належали лубен. полковнику Л. Свічці. Істор. джерела 1740 вже вказують на наявність тут поселення під назвою Городище, яке входило до Пирятин. сотні. На поч. 19 ст. через борги значна частина володінь родини Свічок відійшла до ін. поміщиків, за ними залишилося лише с. Слободо-Петрівка (нині Гребінків. р-ну, знаходиться за 6 км від Г.). Городище потрапило до землевласника І. Горбовського, а частина земель побл. нього — до Стороженка. Останній переселив сюди своїх селян-кріпаків та заснував с. Тінь (спочатку х. Новосілки). Від 1863 Городище — волос. центр, у якому налічувалося 83 двори, 500 жит., 3 крамниці, відбувалося 3 ярмарки на рік, від 1900-х рр. діяли земська та церк.-парафіял. школи (на тер. заг.-осв. школи № 2 збереглося її приміщення). Власне історія Г. розпочинається 1895, коли було збудовано залізницю Харків-Київ. Тінь, розширившись за рахунок залізнич. будівель, перетворилася на ст. Петрівка. 1901 станцію і насел. пункт при ній назвали на честь письменника Є. Гребінки, який

народився за 14 км на х. Убіжище (нині у складі с. Мар'янівка Гребінків. р-ну). У ході воєн. дій 1918–20 влада у Г. та Городищі неоднораз. змінювалася. Жит. потерпали від голодомору 1932–33, зазнали сталін. репресій. Від 1935 Г. — райцентр, від 1938 — смт. Під час нім.-фашист. окупації (19 вересня 1941 — 19 вересня 1943) тут діяла підпіл. група. 1958 Городище було приєднано до Г. Від 1959 — місто. Гол. підприємства: ВАТ «Ремонтно-транспортне підпрво», «Сільгоспхімія», «Комбікорм. завод», «Райагропостач», «З-д продтоварів "Берізка"»; «Елеватор хлібопродуктів», цегел. завод, хлібозавод, птахофабрика. У Г. — 4 заг.-осв. школи, 2 дитсадки, дит. юнац. школа, Будинок школярів та юнацтва, станція юних техніків, муз. школа; 2 лікарні і поліклініка, 4 аптеки; 2 Будинки культури, 2 б-ки, рай. істор.-краєзнавчий музей; парк культури і відпочинку; спорткомплекс, 2 стадіони. Виходить г. [«Гребінчин край»](#). Реліг. громади: УПЦ МП, свідків Єгови, християн віри євангельської. У місті встановлено: пам'ятники — Т. Шевченку, воїнам, які загинули під час 2-ї світової війни, робітникам вагон. депо; погруддя — Є. Гребінки, Героя Рад. Союзу Г. Кагамлика, пам'ятні знаки — трактор Універсал-2, танк УС-2. Серед видат. уродженців — директор (1986–94) Харків. НДІ гігієни праці та профзахворювань, канд. мед. н. Л. Кашін, д-ри н. радіобіолог [М. Дружина](#), матеріалознавець [В. Копилов](#), фахівець у галузі кібернетики [В. Семенець](#); художник [М. Парафієнко](#); легкоатлетка [Т. Ткалич](#).

[В. В. Федоренко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Гребінка / В. В. Федоренко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-26914>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).